Răspundeți copii!

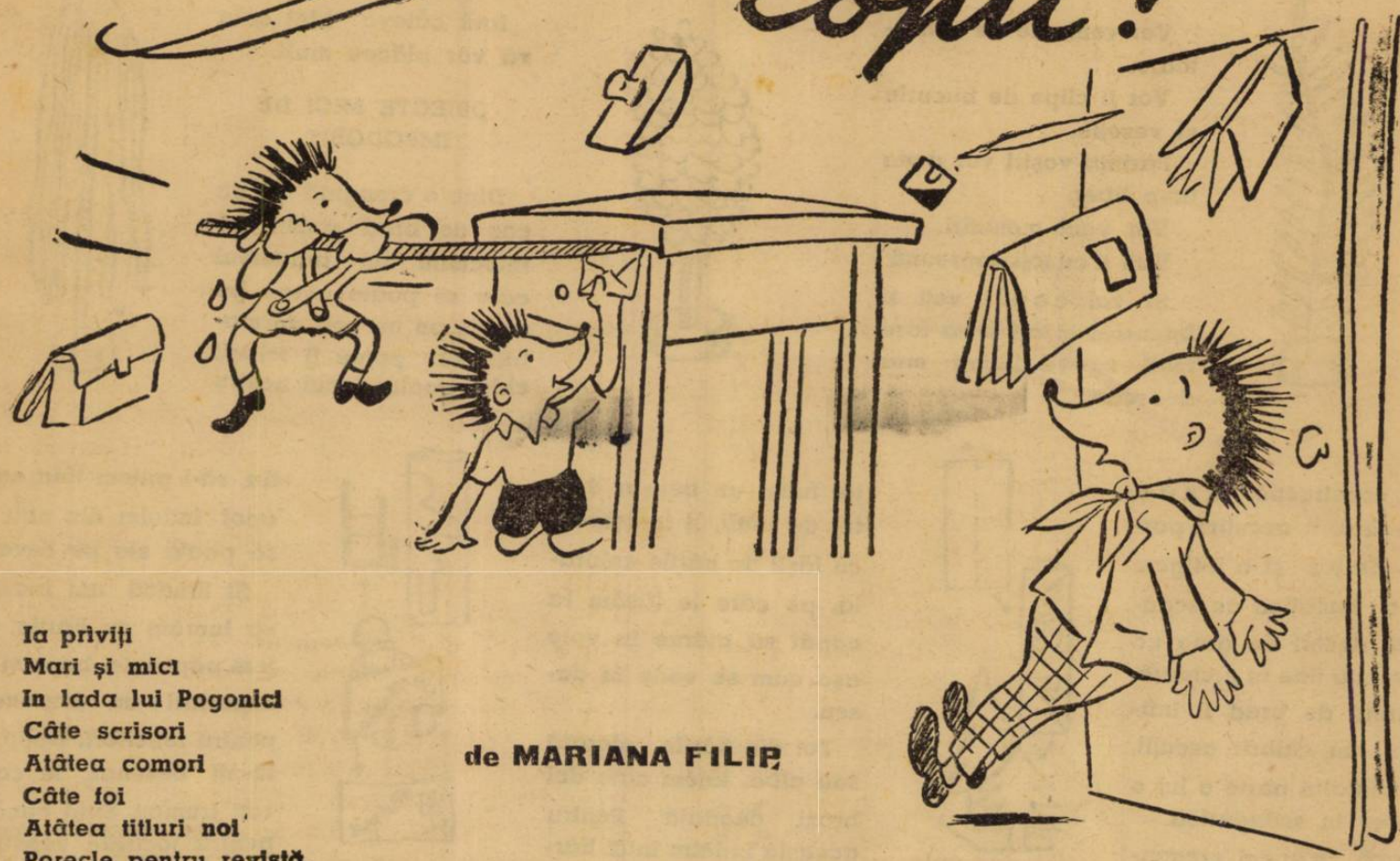

de MARIANA FILIP

Ia priviți
Mari și mici
In lada lui Pogonici
Câte scrisori
Atâtea comori
Câte foi
Atâtea titluri noi
Porecle pentru revistă.
E plină lada,
Deabea mai rezistă!
Deaceea
Pogonici poștarul
Și-a'ncuiat sertarul
Și nici-un bilețel,
Cât de zorit
N'a mai primit.
Dar în redacție la noi
E zarvă mare,
Tărăboi
Gemete și bubuituri
Auzi doar frânturi;
— Nu'mpingeți
Nu trageți
Nu cumva să-l spargeți! —
Peste vocile'nfuriate
Un glas străbate:
— Ce-ați pierdut?
Ce-ați aflat?
In sertar ce-ați căutat?,
Se'ntreabă,
Mirată
Redacția toată.
— Cine-or fi?
De-unde-au venit?
Nimenea nu i-a oprit? —
— Veniți încoace.
Neghiniță
Și tu, mică școlăriță,
Pe nepoftiții noștri oaspeți
Nu cumva îi recunoașteți?
...Doi pierde vară
Doi arici
Nici cât un pepenaș de mici
Au plănuit
Să tragă'afară
Printr'o crăpătură mică
Din sertar,
O scrisorică.
Se reped
Se poticnesc,
Cad, se ridică,
Se rostogolesc
Fuga vine Pogonici
Cel mai harnic arici
Infuriat, nevoie mare,
Pe spărgătorii de sertare
Și'ntorcând pe-ambele fețe
Cele două mogâldețe
Pe cine credeți, copii,
Că sub țepi descoperi?
Țepeluș și Țăndărel
Unul ca altul
Mai mititel
Chiar fiii săi
Stricători și răi.
Când își dete socoteala
Indrăzneala
Până unde se'ntinde
Pogonici
(Cu mâinile) de țepi se prinde
Și părintește
Către cei doi se răstește:
— Ce mai stați?
Ce așteptați?
Să plecați imediat.
Speriat
Răspunde Țepeluș
— Acuș, acuș —
Dar Țăndărel
Mai voinicel
Indrăznește
Tăticule te-am rugă
Pe copii a-i întreba
De n'ar vrea și ei să știe
La concurs cine va învinge
Și cine va câștiga
Radio, ping-pong — sau minge?
Să-i întrebi te-am mai rugă
Dacă ei, ca noi
N'ar vrea
Cât mai repede să știe
Noul nume al revistei
Inchis în cutie?